

บทที่ 1

วัตถุประสงค์และคำนิยาม

ข้อ 101

การจัดตั้งเขตการค้าเสรี

คู่ภาคีได้จัดตั้งเขตการค้าเสรี ณ ที่นี้ โดยสอดคล้องกับข้อ 24 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 (แอกตส์ 1994) และข้อ 5 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (แอกตส์)

ข้อ 102

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของคู่ภาคีที่ทำความตกลงนี้ คือ

- (เอ) เพื่อเปิดเสรีการค้าสินค้าและบริการ และสร้างสถานะที่เอื้ออำนวยต่อการกระตุ้นกระแสการค้าและการลงทุน
- (บี) เพื่อเสริมสร้างข้อผูกพันของคู่ภาคีภายใต้องค์การการค้าโลก และสนับสนุนความพยายามในการสร้างระบบการค้าโลกที่มีความเป็นเสรี เปิดกว้างมากขึ้น และคาดการณ์ได้
- (ซี) เพื่อจัดทำแผนงานที่เกี่ยวกับกิจกรรมความร่วมมือเพื่อสนับสนุนจุดหมายของความตกลงนี้
- (ดี) เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพและความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของคู่ภาคี และ
- (อี) เพื่อสนับสนุนกระบวนการเปิดเสรีและอำนวยความสะดวกในเอเปกให้มากขึ้น และโดยเฉพาะความพยายามของทุกเขตเศรษฐกิจในเอเปกที่จะบรรลุเป้าหมายโบกอร์ในการค้าและการลงทุนที่เสรีและเปิดกว้างสำหรับเขตเศรษฐกิจที่พัฒนาแล้ว อย่างช้าที่สุดภายในปี ค.ศ. 2010 และสำหรับเขตเศรษฐกิจที่กำลังพัฒนา อย่างช้าที่สุดภายในปี ค.ศ. 2020

ข้อ 103

คำนิยามทั่วไป

เว้นแต่จะนิยามเป็นอย่างอื่น เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้

- (เอ) “ความตกลง” หมายถึง ความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย
- (บี) “เอเปก” หมายถึง ความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก

- (ซี) “การจัดตั้งทางพาณิชย์” หมายถึง การจัดตั้งประเภทใด ๆ ของธุรกิจหรือวิชาชีพ รวมถึง
- (1) การก่อตั้ง การได้มา หรือการคงไว้ซึ่งนิติบุคคล หรือ
  - (2) การจัดตั้งหรือการคงไว้ของสาขาหรือสำนักงานตัวแทน
ภายในดินแดนของภาคหนึ่งเพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้บริการ
- (ค) “หน่วยงานศุลกากร” หมายถึง หน่วยงานผู้มีอำนาจซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบภายใต้กฎหมายของภาคี ในการบริหารจัดการด้านกฎหมาย ระเบียบ และนโยบายทางศุลกากร
- (อ) “อากรศุลกากร” รวมถึง อากรศุลกากรหรือภาษีขาเข้าและค่าภาระในรูปแบบใดๆ ซึ่งเรียกเก็บที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการนำเข้าสินค้า รวมถึงรูปแบบใด ๆ ของภาษีพิเศษหรือค่าธรรมเนียมพิเศษที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการนำเข้าสินค้า แต่ไม่รวมถึง
- (1) ค่าภาระที่เทียบเท่ากับภาษีภายในซึ่งเรียกเก็บโดยสอดคล้องกับข้อ 3 (2) ของเกณฑ์ 1994
  - (2) อากรต่อต้านการทุ่มตลาดหรืออากรตอบโต้การอุดหนุนที่ใช้โดยสอดคล้องกับข้อบทของเกณฑ์ 1994 ความตกลงดับบลิวทีโอว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 และความตกลงดับบลิวทีโอว่าด้วยการอุดหนุนและมาตรการตอบโต้ และ
  - (3) ค่าธรรมเนียม หรือค่าภาระอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการนำเข้าซึ่งได้สัดส่วนกับต้นทุนการให้บริการ
- (เอฟ) “วัน” หมายถึง วันตามปฏิทิน
- (จี) “คณะกรรมการร่วมเอฟ ที เอ” หมายถึง คณะกรรมการร่วมความตกลงการค้าเสรี ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นภายใต้ข้อ 1701 ของความตกลงนี้
- (เฮช) “เกณฑ์” หมายถึง ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงดับบลิวทีโอ
- (ไอ) “เกณฑ์ 1994” หมายถึง ความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงดับบลิวทีโอ
- (เจ) “การจัดซื้อโดยรัฐ” หมายถึง กระบวนการที่รัฐบาลได้ใช้หรือได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการ หรือการร่วมกันใด ๆ ข้างต้น ตามความมุ่งประสงค์ของภาครัฐ และไม่ได้หวังผลการขายในเชิงพาณิชย์ หรือการขายต่อ หรือใช้ในการผลิตหรือจัดหาสินค้าหรือบริการสำหรับการขายในเชิงพาณิชย์ หรือการขายต่อ
- (เค) “ระบบฮาร์โมนไนซ์” หมายถึง ระบบฮาร์โมนไนซ์เพื่อการจำแนกประเภทและการกำหนดรหัสสินค้า ซึ่งรวมถึงหลักเกณฑ์การตีความ หมายเหตุของหมวดและตอน ตามกฎหมายพิกัดอัตราศุลกากรของคู่ภาคี
- (แอล) “การลงทุน” หมายถึง สิทธิทุกประเภทซึ่งนักลงทุนเป็นเจ้าของหรือควบคุมไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ซึ่งรวมถึง แต่ไม่จำกัดอยู่เพียง ดังต่อไปนี้

- (1) สंहारิมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ รวมทั้งสิทธิต่าง ๆ เช่น จำนอง สิทธิยึดเหนี่ยว และ จำน่าื่นๆ
- (2) หุ่น หุ่นสามัญ พันธบัตรและหุ้นกู้ และรูปแบบอื่นใดของการมีส่วนร่วมในนิติบุคคล
- (3) เงินที่เรียกหรือให้ชำระหรือสิทธิเรียกร้องให้ปฏิบัติตามซึ่งมีมูลค่าทางเศรษฐกิจ
- (4) สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา รวมถึงสิทธิต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า ชื่อทางการค้า แบบอุตสาหกรรม ความลับทางการค้า ความรู้ความ ชำนาญ และค่าความนิยม
- (5) สัมปทานทางธุรกิจและสิทธิอื่นใด ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และมีมูลค่าทางเศรษฐกิจที่ให้สิทธิโดยกฎหมายหรือภายใต้สัญญา รวมทั้งสัมปทานใน การหา การเพาะ การสกัด หรือการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และ
- (6) ผลตอบแทนที่นำมาลงทุน

เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ ให้การเปลี่ยนแปลงรูปแบบในสินทรัพย์ที่นำมาลงทุน หรือลงทุนซ้ำไม่กระทบต่อลักษณะของสินทรัพย์นั้น ในฐานะที่เป็นการลงทุน โดยมีเงื่อนไขว่า การลงทุนที่เปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้รับความเห็นชอบโดยภาคีที่เกี่ยวข้อง หากกำหนดไว้ เช่นนั้น โดยกฎหมาย ระเบียบ หรือนโยบายของตน

(เอ็ม) “นักลงทุนของภาคี” หมายถึง

- (1) นิติบุคคลของภาคี หรือ
- (2) บุคคลธรรมดา ซึ่งเป็นคนชาติหรือเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรของภาคี

ซึ่งลงทุนแล้ว อยู่ในกระบวนการลงทุน หรือกำลังหาทางลงทุนในดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง

(เอ็น) “นิติบุคคล” หมายถึง องค์การตามกฎหมายใดซึ่งก่อตั้งขึ้น โดยชอบ หรือมิฉะนั้นก็จัดตั้งขึ้น ภายใต้กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ ไม่ว่าเพื่อแสวงหากำไรหรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นใด และไม่ว่าจะเป็นของส่วนบุคคลหรือรัฐบาล รวมถึงบริษัท สมาคม ทรัสต์ ห้างหุ้นส่วน การร่วมทุน หรือ การเป็นเจ้าของแต่เพียงผู้เดียว

(โอ) นิติบุคคล คือ

- (1) “เป็นเจ้าของ” โดยบุคคลของภาคี หากบุคคลของภาคีนั้นเป็นเจ้าของเงินทุนมากกว่า ร้อยละ 50
- (2) “ถูกควบคุม” โดยบุคคลของภาคี หากบุคคลนั้นมีอำนาจในการเสนอชื่อกรรมการส่วนใหญ่ หรือมิฉะนั้นก็เป็นผู้มีอำนาจโดยถูกต้องตามกฎหมายในการกำกับดำเนินการ

(พี) “นิติบุคคลของภาคี” หมายถึง นิติบุคคลตามซึ่งก่อตั้งขึ้น โดยชอบหรือมิฉะนั้นก็จัดตั้งขึ้นภายใต้ กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ของภาคี

(คิว) “มาตรการ” รวมถึง กฎหมาย ระเบียบ กระบวนการดำเนินการ หรือข้อกำหนดของรัฐ

- (อาร์) “วัตถุคิบบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด” หมายถึง วัตถุคิบบที่ไม่มีคุณสมบัติที่ได้ถิ่นกำเนิดโดยเป็นไปตามข้อบพที่เกี่ยวข้องของบพที่ 4
- (เอส) “สินค้ำที่ได้ถิ่นกำเนิด” หมายถึง สินค้ำที่มีคุณสมบัติของการเป็นสินค้ำที่มีถิ่นกำเนิดในภาคีตามข้อบพที่เกี่ยวข้องของบพที่ 4
- (ที) “คู่ภาคี” หมายถึง ราชอาณาจักรไทยและออสเตรเลีย
- (ยู) “บุคคล” หมายถึง บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล
- (วี) “การให้สิทธิพิเศษทางภาคีศุลกากร” หมายถึง อัตราอากรศุลกากรที่ใช้กับสินค้ำที่ได้ถิ่นกำเนิดตามข้อ 203 (3) ของบพที่ 2
- (ดับบลิว) “ผู้ให้บริการ” หมายถึง บุคคลใด ๆ ที่ให้บริการ¹
- (เอ็กซ์) “บริการ” รวมถึง บริการใดในสาขาใด หรือสาขาย่อยใด ยกเว้นการให้บริการที่ให้ตามอำนาจหน้าที่ของรัฐบาล
- (วาย) “ความตกลงเอส พี เอส” หมายถึง ความตกลงว่าด้วยการใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงดับบลิวทีโอ
- (แซด) “ความตกลง ที บี ที” หมายถึง ความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้ำ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงดับบลิวทีโอ
- (เอเอ) “ดินแดน” หมายถึง ดินแดนของภาคี รวมถึง เขตเศรษฐกิจจำเพาะ พื้นใต้ทะเล และพื้นใต้ดินที่ซึ่งภาคีนั้นใช้สิทธิอธิปไตย หรือ เขตอำนาจ ตามกฎหมายระหว่างประเทศ
- (บีบี) “ดับบลิวทีโอ” หมายถึง องค์การการค้าโลก
- (ซีซี) “ความตกลงดับบลิวทีโอ” หมายถึง ความตกลงมาร์ราเจซตั้งองค์การการค้าโลกที่จัดทำขึ้นเมื่อวันที่ 15 เมษายน ค.ศ. 1994
- (ดีดี) “ความตกลงดับบลิวทีโอว่าด้วยสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม” หมายถึง ความตกลงว่าด้วยสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงดับบลิวทีโอ
- (อีอี) “ความตกลงดับบลิวทีโอว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร” หมายถึง ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 7 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาคีศุลกากรและการค้ำ 1994 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงดับบลิวทีโอ และ
- (เอฟเอฟ) “ความตกลงดับบลิวทีโอว่าด้วยมาตรการปกป้อง” หมายถึง ความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้อง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงดับบลิวทีโอ

¹ ในกรณีที่ดินบุคคลมิได้เป็นผู้ให้บริการโดยตรง แต่โดยการผ่านรูปแบบอื่นของการจัดตั้งทางพาณิชย์ เช่น สำนักงานสาขา หรือสำนักงานตัวแทน อย่างไรก็ตาม ผู้ให้บริการ (ได้แก่ นิติบุคคล) ก็จะได้รับกรปฏิบัติเช่นที่ให้แก่ผู้ให้บริการตามความตกลงนี้โดยผ่านทางกรจัดตั้งทางพาณิชย์ ดังกล่าว การปฏิบัติเช่นว่านั้นจะขยายไปถึงกรจัดตั้งทางพาณิชย์ซึ่งได้ให้บริการและไม่จำเป็นต้องขยายไปยังส่วนอื่นใดของผู้ให้บริการที่ตั้งอยู่นอกดินแดนซึ่งมีการให้บริการนั้น ๆ

ข้อ 104

ดินแดนที่ความตกลงนี้ใช้บังคับ

เขตการค้าเสรีที่อยู่ภายใต้ความตกลงนี้ประกอบด้วยราชอาณาจักรไทยและออสเตรเลีย